

سقف و کف قیمت نفت

پنجاه یا ۲۰۰ دلار؟

تا سال ۲۰۱۲، این امکان وجود دارد که تورم و تقاضای موجود، از میان رفته و قیمت نفت، حتی به بشکه‌ای کمتر از ۵۰ دلار برسد.

نرخ هولناک $30/3$ درصد در سال، در حال افزایش است. این نرخ باور نکردنی از معیاری از نقدینگی، در حالی به ثبت رسیده است که دولت آمریکا، از ژانویه سال ۲۰۰۸ تاکنون، برنامه‌های گسترشده مهارتورم را به طور جدی و همه جانبه دنبال می‌کند. به عبارتی دیگر، دولت به طور کامل در مهارتورم ناتوان بوده است. اگر دولت برای ادامه رشد اقتصادی، نرخ نقدینگی را در چهار سال آینده یا به طور کلی، در سال‌های آتی، همچنان بالا نگه دارد، از آنجایی که قیمت کالاهای و بهای خدمات، رشد را دنبال می‌کنند، تا سال ۲۰۱۲ قیمت‌ها در ایالات متحده در حدود 236 درصدی رشد خواهد کرد. یعنی با

احتساب قیمت کنونی دلاری نفت در هر بشکه، قیمت یک بشکه نفت خام در سال ۲۰۱۲ برابر 386 دلار خواهد بود. پس، با توجه به ادامه رونق اقتصادی، تورم و کاهش نسبی تقاضا که در چند سال آتی، بر اقتصاد و صنعت جهانی حاکم خواهد شد، می‌توان گفت، پیش‌بینی قیمت نفت به میزان 200 دلار در هر بشکه، چندان هم غیر واقعی و دور از احتمال نیست. بی‌شك، اگر ارزش دلار جهت ایجاد تعادل در بازارهای جهانی و جلوگیری از بروز رکود شدید اقتصادی در آمریکا از سوی دولتمردان واشنگتن با نرخ کنونی کاهش یابد، در سال ۲۰۱۲ ارزش یک یورو بیش از 5 دلار خواهد بود و یک دلار، تنها برابر با 28 ی恩 معامله خواهد شد.

برخی از کارشناسان معتقدند، دولت جرج بوش برای کم رنگ کردن آثار تورم در جامعه آمریکا، ارزش دلار در برابر سایر ارزهای رایج جهان را همچنان کاهش می‌دهد و به بیانی ساده‌تر، همه بار منفی تورم را بردوش دلار قرار داده است. هرچه دلار ارزان‌تر می‌شود، قدرت صادرات ایالات متحده افزایش می‌یابد و این کشور، نیازهای ضروری خود را از طریق واردات از کشورهای جهان سوم، بدون از دست دادن سرمایه‌های زیاد تأمین می‌کند. ولی انفجار تورم در ایالات متحده، به رویکرد دولت این کشور در برابر مشکلات اقتصادی خود بستگی دارد. اگر دولت آمریکا برای رویارویی با مشکلات اقتصادیش، همچنان بخواهد نرخ نقدینگی و مشاع را حدود 31 درصد نگه دارد، بی‌شك در سال ۲۰۱۲ تورم و گرانی شدید بر بازار داخلی ایالات متحده

استفاده قرار گیرند، تمایل به بزرگنمایی یا حداقل سعی در اشاره به برخی اهمیت‌های استراتژیکی این کالاهای دارد. در سال 2002 ، زمانی که وزارت بازرگانی آمریکا، یکی از بازارسازش را به نام Mary O'Brien، به آنچه فرستاد، مقامات آمریکایی در مورد تجارت با امارات هشدار دادند. طبق بررسی اجمالی شرکت‌ها، انبیارها و کارخانه‌ها، ارسال کنندگان محموله و دیگر شرکت‌هایی که محصولات آمریکایی تحت کنترل صادرات را سفارش می‌دهند، این مسأله مشهود است که ارسال کالاهای کاربردی دوچانبه (شامل قطعات کامپووتی)، در مقیاس وسیع‌تری نسبت به آنچه تصور می‌شد تغییر مسیر داده می‌شود.

به عنوان مثال، یک کارگاه چوب و نجاری، دستگاه سفارش داده بود. ولی به گزارش O'Brien، این فلزی سفارش داده بود. وسیله، قابلیت ساخت بخش‌هایی از برای ساخت قطعات موشک هسته‌ای رانیز در بر داشت. بدتر آن که، در این کارخانه نجاری، تقریباً از خاک اره خبری نبود و کارگران محدود آن نیز قادر به توضیح چگونگی کار با دستگاه مورد نظر نبودند.

از سوی دیگر، O'Brien با پافشاری در جویا شدن دلیل خریداری یک دوربین آمریکایی مادون قرمز با قابلیت شناسایی موجودات در تاریکی توسط یک عمدۀ فروش پسته دردبی، دریافت که خریدار (تحت فشار)، نسبت به بازگرداندن این وسیله از ایران، - کشوری که این کالا ظاهرًا به آن تغییر مسیر داده بود - اقدام کرده و این مسأله موجب ادامه پیگیری بازرسی‌ها شد. در حدود 40 درصد از بازرسی‌های O'Brien در مدت چهار سال، نشان می‌دهد که کالاهای تحت کنترل، یا ناپدید شده‌اند و یا آن که واردکننده برای روش شدن مسأله همکاری نمی‌کند. با وارد شدن نام بسیاری از این شرکت‌ها به یک لیست بلندبالا، به صادرکنندگان آمریکایی هشدار داده شد. از نظر یک مقام ارشد سابق کنترل صادرات بازرگانی، این مسأله همچون یک غربال بزرگ است. از آنچه به ظاهر به امارات متحده عربی وارد می‌شود، تقریباً هیچ چیز در این کشور باقی نمی‌ماند. ■

پنج دلار برای یک یورو؟

با استناد به یک گزارش دیگر، گزارش‌های رسمی سه ماهه نخست سال 2008 نشان می‌دهند که رشد نقدینگی به علاوه دارایی‌های شرکت‌های سرمایه‌گذاری مشاع کوتاه مدت در ایالات متحده، با

تلاضعی اکنونی از میان رفته و قیمت نفت، ممکن است به کمتر از ۵۰ دلار در هر بشکه برسد. قیمت نفت در سال‌های اخیر، به بالاترین حد ممکن رسیده و بعید است این افزایش قیمت تا روز قیامت ادامه یابد. ورود کشورهای جدید به جمع صادرکنندگان نفت و گسترش منابع جایگزین، به زودی موجب تعادل در بازارهای جهانی خواهد شد. قیمت نفت هم همچون قیمت سهام و مسکن، پایانی دارد و نمی‌تواند برای همیشه افزایش یابد. ■

ظرفی، تورم شدید سال‌های اخیر، قدرت خرید مردم را به شدت کاهش داده است. پس، هم تولید و هم تقاضا با کاهش روبه رو گردیده و به این ترتیب، دلیلی برای افزایش نرخ تورم وجود ندارد. برنامه‌های تأمین منابع انرژی جایگزین و افزایش ظرفیت تولید نفت خام در برخی از کشورهای مستعد جهان نیز موجب افزایش عرضه در برابر تقاضا خواهد شد. به این ترتیب، قیمت نفت در سراسری تندی قرار خواهد گرفت. در این سناریو، تا سال ۲۰۱۲ تورم و

حاکم خواهد بود. ظاهراً چنین رویکردی از دولتمردان واشنگتن بعد نیست. دولت آمریکا از افزایش نرخ تورم بیمی نداشته و برای جلوگیری از بروز رکود اقتصادی، کنترل اوضاع با افزایش تورم را ابزار اصلی خود ساخته است.

اما تورم به معنای گرانی کالاهای ضروری و مورد نیاز مردم است و در صورت اعمال تورم بیش از حد توان مردم، ممکن است و خامت اوضاع، دو چندان شود و مشکلات اجتماعی و بحران داخلی، بر

مشکلات اقتصادی ایالات متحده دامن زند. پس دولت، راهکار مکملی را اتخاذ کرده و آن چیزی نیست جز اعطای تسهیلات ویژه به مردم و ورود

برخی اقلام ضروری به سبد حمایتی دولت. همچنین، دولت با تزریق اعتبار به بانک‌ها و اعطای تسهیلات بانکی به مردم، در نظر دارد بار ناشی از بحران اعتباری مسکن را از دوش مردم بردارد.

درنتیجه، دولت به کمک بانک‌های متضرر از پرداخت وام‌های خرید خانه و لوازم خانگی پرداختی، برخی از خسارت‌های آنها را جبران می‌کند. دولت همچنین، برای تأمین نیازهای ضروری کشور، به واردات از کشورهای جهان سوم روی آورده است.

گرچه واردات کالا با قیمت بسیار ارزان از کشورهای جهان سوم، به ظاهر نیازهای داخلی را تأمین می‌کند، ادامه واردات در بلندمدت، موجب تابودی هزاران فرست شغلی خواهد شد و بحران بیکاری را به

مشکلات اقتصادی آمریکا اضافه خواهد کرد. کاهش بهره‌های بانکی و رساندن آنها به کمترین حد ممکن، از دیگر برنامه‌های دولت آمریکا برای مقابله با مشکلات اقتصادی است. این امر، با وجود تبعات مثبتی، موجب افزایش شدید بهای نفت و به

خصوص، طلا و نقره در بازارهای جهانی شده است. کاهش بهره بانکی از یک سو و افزایش شدید بهای سوخت و انرژی از سویی دیگر، سرمایه‌گذاران را به سمت سرمایه‌گذاری در بخش طلا و نقره سوق داده و صنعت جهانی را با کمبود منابع مالی روبه رو ساخته است. تنها دو راهکار اساسی برای نجات ایالات

متعدد از نرخ تورم ۳۰ درصد در سال و نفت ۲۰۰ دلاری در سال ۲۰۱۲ وجود دارد. یکی آن که دولتمردان این کشور، رویکرد خود به مشکلات اقتصادی و راهکارهای مالی و اعتباری خویش را تغییر دهند که

چنین امری با توجه به شرایط موجود، ناممکن می‌نماید. دومین راهکار، فروش و واگذاری اوراق و اسناد بهادر خزانه داری ملی به بخش خصوصی است.

به این ترتیب، سرمایه مورد نیاز برای احیای اقتصاد ایالات متعدد، فراهم خواهد شد. گروه دوم کارشناسان اقتصادی، روند افزایش نرخ تورم را کوتاه مدت می‌دانند و با دلایل قانع کننده، این

موضوع را ثابت می‌کنند. افزایش بهای نفت از سویی و کاهش توان مالی دولت‌ها در سرمایه‌گذاری در بخش صنعت، از سوی دیگر، موجب رکود نسبی

صنعت و به تبع آن، رکود اقتصادی خواهد شد. از

معضل فروشگاه‌های زنجیره‌ای

ورشکسته‌ها

کاهش آهنگ مصرف و مشکلات بازارهای اعتباری در ایالات متحده، موج وسیعی از ورشکستگی‌ها را در بین خرده فروشان آمریکایی موجب شده و تعطیلی هزاران مغازه را به همراه داشته است.

بدتر آن که، چون این فروشنده‌گان، وابسته به شبکه گسترده‌ای از عمده فروشان فعل هستند، موج ورشکستگی آنها گستره وسیعی از اقتصاد را در بر می‌گیرد. چنین زنجیره کمبود نقدینگی، ده‌ها میلیون دلار چک پرداخت شده به شرکت‌های حمل و نقل، کارخانجات لوازم خانگی، دارنده‌گان مرکز خرید و دفاتر تبلیغاتی را به دنبال داشته است. اکثر شرکت‌های متضرر، به جای انحلال، نسبت به سازمان‌دهی مجدد تحت قوانین ورشکستگی، تشکیل پرونده داده‌اند. ولی به گفته وکلا و کارشناسان صنعت، برخلاف موارد پیشین، این بار، بسیاری از این شرکت‌ها قادر به حل بحران ورشکستگی خود نخواهند بود. بسیاری از خرده فروشان که طی هشت ماه گذشته، با تکیه بر فصل «حمایت از ورشکستگی» قوانین آمریکا تشکیل پرونده داده‌اند، با بستن فروشگاه‌ها، تعدیل کارکنان و توقف تولید کالا در حال تضعیف هستند. در بسیاری از موارد این ناکامی‌ها ناشی از چندین عامل همچون، استراتژی‌های ناقص تجاری، اقتصاد رو به زوال و عدم تمایل بانک‌ها به ارایه وام‌های ارزان است. ■

معضل کاهش مصرف و تداوم بحران در بازارهای اعتباری، دامنگیر شرکت‌های ملی بزرگتر هم شده است. حتی خرده فروشانی که در مععرض خطر ورشکستگی نیستند، با بستن مغازه‌های خود، سعی در صرفه جویی در هزینه‌ها و اندوختن سرمایه برای شرایط سخت اقتصادی طولانی مدت دارند. از سوی دیگر، موج بلند قیمت‌ها و هزینه مایحتاج زندگی، روند صرفه جویی را در میان مصرف‌کننده‌گان موجب شده است. طبق ارقام به دست آمده، هزینه تهیه مواد غذایی و بنزین، از دیگر مایحتاج، پیشی گرفته و مردم، پول کمتری صرف خرید وسایل منزل، پوشاش و وسائل الکترونیکی می‌نمایند.

در نتیجه، فروشنده‌گان مختص این دسته از اجناس، بیشتر در مععرض ورشکستگی قرار گرفته‌اند. با توجه به این فراز و نشیب‌ها در سال جاری، فروشنده‌گان تا حد زیادی برای تأمین خرید اجناس یا حتی پرداخت به کارکنان خود، پول قرض می‌کنند.

به موازات، بانک‌های آمریکا که هم اکنون با بحران وام‌های معوقه مواجه هستند، با کاهش صدور کارت‌های اعتباری در صنعت خرده فروشی، شروع به جلوگیری از گسترش وام‌های جدید کرده‌اند.